

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת,
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה,
זְכָרֵנוּ לְחַיִּים, מְלֹךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, כְּתִבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֹךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִגֵּן
אַבְרָהָם:**

**אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם, אֲדֹנָי. מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ.**

מוֹרִיד הַטֶּל. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים,
וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אַמוּנָתוֹ לַיִּשְׂרָאֵל עָפָר.
מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מְלֹךְ
מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. מִי כָמוֹךָ אֵב

**הִרְחַמְנוּ, זֹכֵר יִצְחָקוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים וְנֶאֱמַן
אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, מַחְיֵה
הַמֵּתִים:**

קדושה

(בחזרת הש"ץ: אומרים קדושה, כשאומרים 'זה' - משתחוים לצד ימין, 'אל זה' - לצד שמאל, 'ואמר' - לאמצע. כשאומרים 'קדוש קדוש קדוש', מרימים את עקבי הנעלים מעט כל "קדוש" וכן כשאומרים 'ברוך כבוד...' וכן 'מלוך')

**נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֶעַם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפִי קֹדֶשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ
קִדְשָׁה. וְכֵן פְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קִדּוּשׁ,
קִדּוּשׁ, קִדּוּשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת. מָלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לַעֲמֹתָם
מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וּבִדְבָרֵי קִדְשְׁךָ פְּתוּב
לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הִלְלוּיָהּ.**

**אַתָּה קִדּוּשׁ, וְשִׁמְךָ קִדּוּשׁ, וְקִדּוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַמְּלֹךְ
הַקִּדּוּשׁ**

**אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה.
חַנּוּן מֵאֲתָךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת:**

**הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבֵנוּ מִלְכֵנוּ
לְעִבּוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַרוֹצֶה בְּתַשׁוּבָה:**

**סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מָחַל לָנוּ מִלְכֵנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, חַנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלַּח:**

**רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיכָה רִיבֵנוּ. וַיִּמָּהֵר לְגַאֲלָנוּ
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:**

(בתענית ציבור, אומר כאן שליח הציבור בחזרה עננו)

**עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בָצָרָה-גְּדוֹלָה אֲנִיחֵנוּ, אֵל
תָּפֹן לְרַשָּׁעֵנוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלְכֵנוּ מִבִּקְשָׁתֵנוּ, הִנֵּה נָא קְרוֹב
לְשׁוֹעֲתֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶנָּה, נִדְבֵר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כַּדְּבַר
שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִנֵּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע:
כִּי אַתָּה יְיָהוָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָהוָה הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:**

**רַפָּאנוּ יְיָהוָה וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשָׁעָה, כִּי
תִהְיֶה לָּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל**

תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי
אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אֶתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

**בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ
שְׁנֵיתָנוּ בְּטָלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי
אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת
לְבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:**

**תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִהֶרָה יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

**הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה, וְיִוָּעֲצֵנוּ
כְּבַתְחֻלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה, וּמַלְךְ
עָלֵינוּ מִהֶרָה אַתָּה יְהוָה לְבִדּוֹד, בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה וְיִהְיֶה, הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:**

לַמִּינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֶל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל
הַזֵּדִים כָּרְגַע יֵאבְדוּ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ
מִהֲרָה יִכָּרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִּעָקַר
וּתִשָּׁבֵר וּתִכָּלֵם וּתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל זְקֻנֵיהֶם וְעַל פְּלִטַת בֵּית
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ, יְיָמוּ נָא
רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם,
וְלַעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחֲנוּ, וְעַל חֲסִדְךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוֶיהוּ,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ,
וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ, מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן, וּבִגְוִה
אוֹתָהּ בְּנִין עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו
תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו וצפינו
כל היום. ברוך אתה יהוה, מצמיח קרן
ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו, אב הרחמן רחם
עלינו, וקבל ברחמים וברחון את תפלתנו, כי
אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך
מלכנו, ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע
תפלתנו.

(בתענית יחיד ובתענית ציבור אומר כאן היחיד ענו, וכן שליח ציבור ששכח יאמר כאן
 ענו ללא חתימה)

עננו אבינו ענו ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אנחנו, אל
תפן לרשענו, ואל תתעלם מלכנו מבקשתנו, הנה נא קרוב
לישועתנו, טרם נקרא אליה אתה תענה, נדבר ואתה תשמע, כדבר
שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע:
כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה:

כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך אתה
יהוה, שומע תפלה.

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל, ולתפלתם
שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי
ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברחון,
ותהי לרחון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה, ברחמך הרבים, תחפץ בנו ותרחםנו.
ותתנינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון:

(כשיאמר מודים ישתחוה)

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו
ואלֵהי אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר. נודה לך
ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידיך,
ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל
יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל
עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו
רחמך, המרחם, כי לא תמו חסדיך, כי
מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן

(בחדרת הש"ץ כשהוא אומר מודים, הקהל אומרים:) מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו. כן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, לשמור חקיך ולעשות מצותך ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך, ברוך אל ההודאות.

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד, שמך מלכנו, לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה: וכתב לחיים טובים כל בני בריתך. ויהללו ויברכו את שמך הגדול, באמת, לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נא להודות:

ברכת כהנים

(בחדרת הש"ץ: החזן והכהנים אומרים ברכת כהנים, ואם יש יותר מכהן אחד קורא להם החזן:)
כהנים:

(הכהנים מברכים)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשך ששאל אהרן וצנינו לברך את עמו ישראל באהבה: (הקהל עונים) אמן:

(ואומר החזן והכהנים אחריו מילה במילה):

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: (ועונים: **אמן**)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: (ועונים: **אמן**)

יִשְׂאָ יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם: (ועונים: **אמן**)

(אם אין עולים כהנים אומר החזן):

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּבָה
עַל יְדֵי מַלְּאָה עֶבֶדְךָ, הָאֲמֹרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֵׁיךָ
בְּאֲמֹר:**

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ, (עונים: **כן יהי רצון**)

יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ, (עונים: **כן יהי רצון**)

יִשְׂאָ יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם. (עונים: **כן יהי רצון**)

**שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.
וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ, כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי
בְּאֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה
וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בִּרְכָּה
וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבַרֵּךְ אֶת כָּל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. וּבִסְפָּר חַיִּים,
בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וַיִּשְׁוְעָה**

וְנִחַמָּהּ, וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִפְתָּב לְפָנֶיךָ,
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַחוֹוֶהוּ, הַמְבַרֵּךְ אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. אָמֵן:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תָדִים, וְנַפְשֵׁי כָּעָפָר לְכָל
תְּהִיָּה, פָּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מַצּוֹתֶיךָ
תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. יְהִיו כְּמֶזֶץ
לְפָנֵי רוּחַ. וּמִלֵּאךְ יְהוָה דּוֹחָה. עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ,
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ, לְמַעַן יִסְלְצוֹן יְדִידֶיךָ.
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵנֵנִי.

(נוהגים לומר כאן פסוק המתחיל וגומר באות שבה מתחיל וגומר שמו הפרטי)

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה הַשָּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלֵב טָהוֹר וְשָׁלוֹם:
